mes temma sissen om neide nimmitetu asja külge tul-lep, sis külmetap se neide küllen seddamaid kanges.

37) Tähhelepannemisse wäärt om ka et ellaja ette ärratundwa et töise ilma sawa; nink se tullep kül sest et tulen jo wöine höng käüp. Tulel om se säe-dus lodu et temma wennip, nink kui tedda ennamb et wennita essi henda jälle kokko tombap. Kui se säe-dus nüüd omma öige körra päal ei olle, enge liaste wessitse tossoga täüdetu om, sis peawa ellaja ni kui kurba ollema, mes sis ka mitmesuggutsel wisil henda neide man näütap. Ent kui tuul omma lodu korra päal nink hä om, sis om kik mes ellap, wirk nink römus. Ellaja mes wäljan ellawa tundwa ilma mudutamist enne ärra kui inninenne ke ei olle harrinu ütte allast tule käen olla. Seperrast tundwa mitto ellaja haiso, tundmisse, näggemisse nink kuulmisse läbbi jo monne päiwa ette sedda tullewat ilma ärra, sest et se wastse ilma eddimätse tähhe jo käen omma, enne kui meie sedda tunneme. Häddalisse ihho nink ärrasüttinu hawa küllen tunnep inninenne weel enne ärra et töise ilma tullewa.

Kui nahkhire öddangutsel ajal lendawa, kui sit-tastittika söiti-päal lendawa, kui kihholasse perran päiwa minnekit mängwa ehk kui kikka saggede kirgwa, se kik tähhendap hääd ilma; nisammote ka kui leokes-se ja päsokesse korge rühkwa, kun puhtamb ehk selgemb tule-höng om, ehk ka seperrast et nemma neid wei-kessi ellajid mes insektis kutsutas, kumma sis ka sinna omma üllesländu, woiwa sääl kätte sada. Kui ne rohholisse konna ke henda wee sissen hoitwa, krooks-wa sis ehk om se ka seperrast et nemma röömsa om-ma, et nüüd ni paljo insekti ümberlendawa. Et ne kalla mes näütwa märatse ilma sawa, sedda wet, kun sissen neid klasin hoietas, selges jätwa, nink ne lehhekonna henda klasin korgen piddawa, sis ehk woip se ka sest tulla et tule höng puhhas nink selge om, essiärralikkult seperrast et lehhekonna puhhastust nink parras lämme ilma armastawa. Seperrast laulwa ka hütti, nink kaarna kogguwa henda pöllo päal.

Kui wihmane ilm tahhap tulla sis weidwa zirgo omme putsajid se raswaga kokko mes neide kehha (ras-wa muhho, riro) sissen om, et sis wihm ei woi läbbi tükki. Koddoellaja, hobbose, lehma, penne n. m. om-ma, kui wihma tahhap saddada, rahhota. Penne söwa sis ka haina. Kui kanna, tuwikesse nink mu zirko zuklewa, sis om arwada et neide ihho jüap ehk pallap ja mes nemma zuklemisega tahtwa parran-dada.

Kui wihmane ilm nakkap tullema, sis päsokesse lendawa maddalaste, kaarna täunitawa, hakkikesse rapputawa siwuga, waui heikawa, aigro nink kurre pandwa omma ninna siwu alla, zirko mes mötsan ellawa rühkwa eggaüts omma pessa pole, kussekus-klasse teggewa rutto omma töö, et nemma enne